

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי הי"ד זצוק"ל

סוד גדול ונורא פתוב שם, שכל מי שמעיין הסוד הנפלא הזה על מכונו, אפלו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מבטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משנה, ושום אדם לא ימשל בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן, סלה.

כל האומרה כול יום לאחר תפילת שחרית יזכה לישועות גדולות. (ספר שערי רחמים פרק ט)

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד:

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה: (יזהר לא להוציא בפיו את שמות הקודש **המסומנים כאן בצבע אדום**, אלא יהרהר בליבו)

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

"הנה כבר הודעתיה שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא **שרע** והשני נקרא **תמוך**, והשלישי נקרא בישהא, ועליהם השר הנקרא **דלפקט**,

וְעֲלֵיהֶם וְעַל כָּל־הַשׂוֹר הַנִּקְרָא **תְּקָא**, בְּרֵאשִׁית חֶסֶר מִן הַשְּׁלִישִׁי
עֲשָׂרָה, וְחֶסֶר מִן הָרְבִיעִי שְׁשָׁה, וְחֶסֶר מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה כַּכָּתוּב,
וְהִנֵּה מֵה שְׁלֹקוֹ הַמְצָרִים בְּמִצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ
חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, הַשֵּׁם שֶׁפִּי שָׁבוּ אַחֲזוּ דָוִד בֶּן יִשִׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר
וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם תִּקְ"ל לָקוּ הַמְצָרִים בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת,
וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵימ מִכּוֹת, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם
אֲשַׁצ"ה לָקוּ הַמְצָרִים בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ
מֵאֲתֵימ וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת, וּבִמָּה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּה, בּוֹ
מֵרַפָּא הַגְּלוּת. מֵה פִּשְׁעוֹ וּמֵה חֲטָאוֹ, וּמֵה הַמַּעַל אֲשֶׁר מַעַלּוֹ
אֲבוֹתֵינוּ, לְהִיּוֹת בְּכוֹר הַבְּרִזָּל הַזֶּה, עַד שֶׁגִּאֲלָם בְּשִׁמּוֹת אֵלּוֹ **דַּע"ב**
צַד"א כִּשְׁח"ב. עַד כֵּאן לְשׁוֹן הָאֲרָ"י ז"ל:

וְהִנֵּה מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי קְדוּשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם,
סְתוּמִים וְחֲתוּמִים סָגוּר וְאִין פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וּכְבָר שְׁאֲלוּנִי גְדוּלֵי
יִשְׂרָאֵל לְבֹאֵר לָהֶם דְּבַרֵי הָאֲרָ"י ז"ל וְלֹא הִגַּדְתִּי. וּמִגְדֹּל אֶהְבֵּת
מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי אֲגָלָה רַז זֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה לִי בַּחֲלוֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה, וְעַכְשָׁו
אֲגַלָּה הַדְּבָר בְּרִמּוֹז לְפָנַי כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר:

וְזֹאת הָעֲנִיָּן:

מֵה שֶׁכָּתַב הָאֲרָ"י ז"ל שֶׁפָּרַעַה נִלְקָה בְּמִצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת וְכוּ',
כְּוָנְתוּ כֹּה: כִּי אָמְרוּ בְּעֲלֵי קַבְלָה מַעֲשִׂית, שִׁישׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים
וּמֵאֲתֵימ וּשְׁמוֹנִים מֵלְאָכֵי חַבְלָה הַמְּמַנִּים לְהַכּוֹת אֶת הָרִשָּׁעִים
וְלְהַעֲנִישָׁם בְּגִיהָנָם וּלְטַהֵרָם מֵעוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "וְלִהְיוּ
בְּאֶגְרֵף רִשָּׁע", כִּי אֶגְרֵף, רִמּוֹז שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים מֵאֲתֵימ וּשְׁמוֹנִים,
וְעַל יָדָם נִלְקָה גַם פָּרַעַה הָרִשָּׁע. וְאוֹמֵר אֲנִי הַכּוֹתֵב שֶׁזֶהוּ סוּד
נִפְלָא כְּאֲשֶׁר הוּא נִכְתָּב בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר: דָּם. צְפַרְדֵּעַ. כְּנָם. עָרוֹב.
דְּבָר. שְׁחִין. בְּרָד. אֲרָבָה. חֲשָׁף. מִכַּת בְּכָרוֹת: אֵלּוֹ עֶשֶׂר מִכּוֹת
כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אוֹת בָּאוֹת, עוֹלִים שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתֵימ
וּשְׁמוֹנִים מֵלְאָכֵי חַבְלָה, הַמְּמַנִּים לְטַהֵר אֶת הָרִשָּׁעִים, וְהוּא פֶּשֶׁט
נִפְלָא, עֵין לֹא רֵאֲתָהּ:

וְהִנֵּה הַחֲשׁוּבוֹן מִכּוֹן כְּאֲשֶׁר נִכְתָּב בְּנֶגְדֵי חֶסֶד יו"ד, גַּם עָרַב חֶסֶד וְא"ו. גַּם חֲשָׁף חֶסֶד וְא"ו. וְאִזּוֹ הַחֲשׁוּבוֹן מִמֶּשֶׁשׁ, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאָכִי חֲבֵלָה, שְׁמַעֲנִישֵׁן אֶת הָרְשָׁעִים.

וְהִינּוּ מֵה שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל: "כְּפֶתוּב", פְּרוּשׁ כְּפֶתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה, וְלֹא כְּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּסִדּוּרִים וּבַעַל הַהֲגָדָה, כִּי שָׁם נִכְתְּבוּ כָּלֶם מְלֵאִים. אֲלָא צָרִיךְ לִהְיוֹת חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה. וְגַם רַבֵּי יְהוּדָה לֹא כָּתַב סִימָנִים כָּלֶם רַק רָאשֵׁי תִיבוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בֶּאֱח"ב, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרַב יִצְחָק אֲבֵרְבֵנְאֵל וְכְמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְעֵיל:

וְהִינּוּ מֵה שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל: "בְּרֵאשִׁית חֶסֶד מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה", פְּרוּשׁ: מִכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא בְּנֶגְדֵי חֶסֶד יו"ד. "מִן הָרְבִיעִי שֶׁשָׁה" שֶׁהִיא מִכַּת עָרוּב גַּם חֶסֶד וְא"ו. "וְחֶסֶד מִן הַתְּשִׁיעִי שֶׁשָׁה", שֶׁהִיא מִכַּת חֲשָׁף גַּם בֵּין חֶסֶד וְא"ו. וּמֵה שֶׁאָמַר "כְּפֶתוּב", רוֹצֵה לֹאמַר שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה חֶסֶד, בְּנִזְכָּר לְעֵיל.

וְזֶהוּ סוּד אֵלּו "עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא" הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, מִכּוֹן מִמֶּשֶׁשׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאָכִי חֲבֵלָה שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, הַמִּמְנִים בְּאֵלּו שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים: אֶחָד נִקְרָא **שָׁרַע**, וְאֶחָד נִקְרָא **תַּמּוּךְ**, וְאֶחָד נִקְרָא **בִּישָׁהָא**, גַּם בְּזֶה יֵשׁ סוּד גָּדוֹל וְנִפְלָא, אֵלּו שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מִחֲנוֹת שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם כְּאָמֹר, שְׁמִמְנִים בְּאֵלּו שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טַמָּאָה, אָמַר לָנוּ הַכְּתוּב סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא, וְתִקֵּן הַמַּגִּיד כְּמוֹ שֶׁשָּׁנָה אֵלּו "עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהִבִּיא" שֶׁבְּאֵלּו שְׁלֹשׁ תִּיבוֹת נִרְמְזִים הַשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טַמָּאָה, וְשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאָכִי חֲבֵלָה שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, כְּמִנֵּן עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְהִינּוּ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת **שָׁרַע**, מִכּוֹת אוֹתִיּוֹת **תַּמּוּךְ**, שֶׁהִבִּיא אוֹתִיּוֹת **בִּישָׁהָא**, רְמִז לְאֵלּו שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טַמָּאָה שֶׁבָּהֶם יֵשׁ מִמְנִים כְּמִנֵּן שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאָכִי חֲבֵלָה מִמֶּשֶׁשׁ, כְּמִנֵּן עֶשֶׂר מִכּוֹת דָּם צִפְרִידַע וְכוּ', וְהֵם שֶׁהִכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם,

כִּי מִלֵּאכֵי חֲבֵלָה מְמַנִּים לְהַכּוֹת אֶת הַרְשָׁעִים לְטַהֵרם
מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כְּאִמּוֹר. וְעַל יָדֶן הַכָּה אֶת פְּרָעָה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים
בְּמִצְרִים מְנִינְ עֶשֶׂר מִכּוֹת אֱלֹהִים, וְהוּא פֶּלֶא גְדוֹל:

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֱרִ"י ז"ל: "וְעֲלִיָּהֶם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא **דַּלְפֶּקֶט**", כּוֹנֵנֵתוֹ
הוּא שֵׁם זֶה שֶׁרְשׁוֹ יוֹצֵא מִמֶּלֶת הַמִּצְרִים, וְהֵינּוּ: שְׁשֻׁלְשָׁה
רְקִיעִים הֵם: עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא וּכְפָרוֹשׁ הַגָּאוֹן, וְנִמְשָׁךְ עַל
הַמִּצְרִים שֶׁהוּא שֵׁם **דַּלְפֶּקֶט** בְּאוֹתֵיזוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתֵיזוֹת
הַמִּצְרִים, וְהַמִּמֶּם אַחֲרוֹנָה הֵיא מ"ם הָרַבּוּי וְאֵינָה מִן הַשֶּׁרֶשׁ, וְרַמְזוֹ
לְזֶה הַמַּגִּיד בְּמֵאמָר: "אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרִים", כְּלוֹמֵר הָאוֹתֵיזוֹת שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל
אוֹתֵיזוֹת הַמִּצְרִים:

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֱרִ"י ז"ל: "וְעֲלִיָּהֶם וְעַל כָּלֵם הַשֵּׁר הַנִּקְרָא **תְּקָא**,
כּוֹנֵנֵתוֹ, כִּי רֵאשֵׁי תִיבוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בֵּאח"ב,
בְּגִימַטְרִיא **תְּקָא**, כְּמִנְיַן הַשֵּׁר מִמֶּשׁ, וּכְמִנְיַן **אֲשֶׁר**, וְזֶהוּ סוּד כּוֹנֵנֵת
הַכְּתוּב בְּסֹדֵר בֵּא: "וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵךְ וּבֶן בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר
הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרִים", אֲשֶׁר דִּיקָא, שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר **תְּקָא**, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ
הַרְבֵּה פְּסוּקִים אֶלֶף, שְׁמוֹרִים עַל זֶה לְסוּד **אֲשֶׁר**, כְּמִנְיַן רֵאשֵׁי
תִיבוֹת שֶׁל עֶשֶׂר מִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה סוּדוֹת
נִפְלְאִים. וּכְבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבָר:

וּמָה שֶׁכָּתַב רַבְּנֵי הָאֱרִ"י ז"ל: "הַשֵּׁם **שִׁפּוֹ** שָׁבוּ אַחַז דְּדוּד בֶּן יִשִׁי,
וְהַשֵּׁם אָמַר וְהַכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הֵיִם לְקוֹ
חֲמֻשִׁים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם **תְּקַל** אָמַר וְהַכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים
מִכּוֹת, וְעַל הֵיִם לְקוֹ מְאֵתִים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם **אֲשַׁעָה** אָמַר וְהַכָּה
אוֹתָם בְּמִצְרִים חֲמֻשִׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵיִם לְקוֹ מְאֵתִים וְחֲמֻשִׁים
מִכּוֹת". כּוֹנֵנֵתוֹ לְסוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא, פְּלֶגְתָּא דְּרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי וְרַבִּי
אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי עֲקִיבָא הַמְּזוֹכֵר בַּהֲגָדָה. רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מְנִינְ,
וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מְנִינְ, וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְנִינְ, וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב
הָאֱרִ"י ז"ל: וְהַשֵּׁם **שִׁפּוֹ** אָמַר וְהַכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת,
וְעַל הֵיִם לְקוֹ חֲמֻשִׁים מִכּוֹת, רְמִזוֹ לְרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. כִּי רַבִּי יוֹסִי

הגלילי"י בגימטריא **שפו**, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם בן, דוד בן ישי"י גימטריא שם **שפו**, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם בן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הפה אותם. ומצד השם **תקל** לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות, רמז לסוד רב"י אליעזר בגימטריא **תקל**, והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם **תקל**, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתים מכות. ומה שכתב השם **אשצה** לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות, רמז לסוד רב"י עקיב"א, שהוא בגימטריא **אשצה** עם הפולל, שהשם הזה אמר שיכו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות **שפו תקל אשצה** באלו השלשה תנאים: רבי יוסי הגלילי בגימטריא **שפו**, רבי אליעזר בגימטריא **תקל**, רב"י עקיב"א בגימטריא **אשצה**, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזין. סתרא דסתרין. הינו כאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו" וכו', פונתו: באלו עשר מכות שהם דצך עדש באחב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הפה אותם, וירפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי. ומה שכתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה נוחא כאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה.

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל: "שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ בְּשֵׁמוֹת
אֵלוּ **דַּעַב צַדָּא כְּשַׁחב**", כּוֹנְנֵנוּ כִּי הָאוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שֶׁל דַּצַּךְ
עַדֵּשׁ בֶּאֱחָב הֵם **דַּע"ב**, וְהָאוֹתִיּוֹת שְׁנִיּוֹת הֵם **צַד"א**, וְהָאוֹתִיּוֹת
הָאַחֲרוֹנוֹת הֵם **כְּשַׁח"ב**, וְנִרְמְזִים בָּאֵלוּ הַשְּׁלֶשָׁה שְׁמוֹת הַרְפוּאָה
שֶׁרְפָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁגָּאֵל אוֹתָנוּ בָּהֶם, הֲרִי
בְּאוֹתָן הַמִּכּוֹת שֶׁהָפּוּ בָּהֶם הַמְּצַרִּים, נִרְמְזִים הַגָּאֵלָה וְהַרְפוּאָה
לְיִשְׂרָאֵל. וַיְהִי רַעְוָא לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּרְאֵנוּ בִּיָּאֵת
מִשִּׁיחָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, עִם הַמְּלָאכִים הַשְּׂיָכִים לְגָאֵלָה, וַיִּקְּיָם
בְּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת,
אָמֵן נֶצַח סְלָה:

אודות הר"ש מאוסטרופולי וסגולתו

שמשון מאוסטרופולי – רב בפודוליא. נהרג על קדוש השם
בגזירת ת"ח. כאשר צרו הקוזקים על נעיר פולנאה, היה בה
הרב ר"ש ועמו כשלוש מאות יהודים. בידעם כי יפלו בידי
הערלים וסופם למות, לבשו תכריכים, התעטפו בטלית, הניחו
תפילין, ונאספו בביהכ"נ להתפלל וחכו עד שבאו הרוצחים
והרגום, וכולם מתו על קדוש השם.

ר"ש היה מקובל מפורסם. אומרים עליו שהיה לו מגיד כמו
מהר"י קארו. חיבר פירוש לספר קרנים בשם דן ידין, ובסופו
לקוטים מכתבי המפרש בשם לקוטי שושנים (זאלקווא 1709).

בהקדמת הר"ש כתב שחיבר את הספר 'מחנה דן' על הזהר, 'בן
מנוח' פירוש האדרות; 'שמש נגה' פירוש על 'שערי אורה', וכן
'נזר אלהים', 'שמש ומגן', 'ויזרח שמש'. חיבר "דיני הנהנת
האדם" (אוסטראה 1793); "ספר לקוטים" בדברי קבלה
(הוראדנא 1794); "נפלאות חדשות" עה"ת והמגילות (שם
1797).